

[C. O. Pedersen.]

vente nogen Tilslutning til denne Virksomhed fra Kommunernes Side, den er vi Modstandere af. Men endnu en Gang tilføjer jeg, at for saa vidt det drejer sig om Penge til Laangivning til Prioriteter i den Jord, som Kommunerne har i Øjeblikket, har man vort Tilsagn hertil.

Jeg vender mig derefter til det, som vel er det vigtigste Afsnit, nemlig Statens Erhvervelse af Jord. Der er der ikke fra vor Side i Fjor — og det skal heller ikke ske i Aar — rejst nogen som helst Indvending mod det, der staar i § 8, nemlig angaaende Køb af Jord. Det finder vi udmærket. Naar Staten skal have Jord, skal den købe den, og alle de Penge, Ministeren har Brug for til det, skal han faa.

Men nu hørte vi jo en stor Lovsang fra det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) over de andre Veje til Erhvervelse af Jord, og navnlig sang det ærede Medlem til Tvangsauktionernes Pris. Det ærede Medlem saa deri et stort Middel til at erhverve Jord til Udstykning; og det var ham helt uforstaaeligt, at Venstre gik imod det i Fjor.

Der er en anden Ting, der er mig mere uforstaaelig; og det er, at et saadant Forslag som det, der her stilles, kan forelægges Aar efter Aar her i Rigsdagen uden saa meget som en Antydning af, hvor mange Ejendomme af den Størrelse, det her drejer sig om, der egentlig kommer til Tvangsauktioner. Det var dog rimeligt en Gang at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorfor Lovforslaget ikke ledsages af saadanne Oplysninger, saa man kunde danne sig en Mening om, hvilken Betydning denne Bestemmelse kunde have for Udstykningen i det hele taget.

Men ærede Medlemmer skal ikke mangle Oplysninger om det; nu vil jeg give dem, saa man kan se, hvor stort et Tal det egentlig drejer sig om.

I Fjor var der af Ejendomme af den Størrelse, som der her er Tale om, altsaa over 8 Tdr. Hartkorn, 9 til Tvangsauktion i hele Danmarks Land, 9 Ejendomme alt i alt. Jeg tror, jeg kan blive enig med alle her i Tinget uden Hensyn til Partifarve om, at 9 Ejendomme spiller ikke nogen nævneværdig Rolle for Udstykningen. Naar det ikke drejer sig om flere, var det ikke saa uoverkommeligt for Jordlovsudvalgets Medlemmer at tage ud og byde paa disse Ejendomme; der kan ikke en Gang blive en Rejse til hver af Jordlovsudvalgets Medlemmer.

Vi har sagt, at Staten maa Hjertens gerne købe paa Tvangsauktioner, men paa samme Maade som andre, derved, at de

byder paa Auktionerne og ikke lægger sig paa Lur i Vandskorpen for at opnaa en Fordel enten paa Købernes eller paa Prioritetshavernes Regning; det er det eneste Krav, vi har stillet.

Naar jeg nu har givet denne Oplysning om Antallet af Ejendomme, vil jeg føje til, at det maaske har været et Lavaar med de 9 Ejendomme. Men Aaret i Forvejen drejede det sig ikke om mere end 14, saa selv i det Tilfælde vilde der ikke være blevet mere end een Rejse til hver af Jordlovsudvalgets 14 Medlemmer; Formanden havde ikke faaet nogen Rejse, hvis de menige Medlemmer skulde have været ud.

Det er just herpaa, at jeg begrundet min Udtalelse om, at Landbrugsministeren søger at samle alt sammen, der kan danne en Hindring; det er mig ganske uforstaaeligt, at han gør det, men jeg vilde dog tro, at hvis den højtærede Landbrugsminister havde vidst, at det kun drejede sig om en saadan Bagatel som 9 Ejendomme, saa vilde Ministeren ikke have belastet sit Forslag med denne Paragraf, om hvilken han ved, at den kun kan vække Modstand, og om hvilken han nu efter mine Oplysninger ved, at der ingen som helst Udstykning er i den.

Jeg har det Indtryk, at det Forslag, Regeringen kommer med her, er arveligt belastet. Det er den gamle Agitation, som gaar igen i Forslaget, og det er altid farligt, naar man som Regering skal til at realisere de gamle Agitationsstandpunkter.

Jeg skal derefter vende mig til Ekspropriationsbestemmelsen. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), at det ærede Medlem mente, at denne Bestemmelse rent ud sagt havde haft Succes i det Aar, der er gaaet. Det er nu ikke mit Indtryk, at det har været saa stor en Succes, og jeg tror godt, at det ærede Medlem kunde have taget dette af Plakaten allerede nu. Det havde været bedre at tage den Bestemmelse ud, men jeg har jo nok, naar jeg har været ude paa Møder, hørt, at Ekspropriationsbestemmelsen gaar igen i Aar, fordi den skal bruges til at handle med os om. Det er blevet sagt ved adskillige Møder; jeg behøver ikke at nævne Navne paa de ærede Medlemmer, der har sagt det; der er jo flere.

I øvrigt erindrer jeg ogsaa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) allerede i Fjor tilbød os at handle Ekspropriationsbestemmelsen bort. Nu kan det nok være, det ærede Medlem er meget begejstret for denne Bestemmelse, og jeg forstod, at det just var det, det hele hvilede paa ude blandt Husmændene; men jeg vil gerne have Lov at sige til det ærede Medlem og ogsaa til